

Beeld/spraak

Frank BAHNMÜLLER / Jozefien VAN HUFFEL

ANTWERPEN | Vlakbij raast verkeer over de leien, klingelen cafés op volle toeren, denkt de universiteit zich op gang. De rust van het Antwerpse begijnhof laat zich echter niet storen. Onder een nog zomers bladerdak verwelkomt ze haar oude, pas gerestaureerde beelden. Rechts buigt priesterkoning Melchisedek het hoofd, solidair met de pastoor en de stadsbewoners. De stilte vierend, hier achter de begijnhofpoort. En de stilte vindend, ook vanbinnen, tussen het denken, klingelen, razen van de dagen door.



LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: **KERK & leven**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Vluchtelingen (1)

KERK & leven, 9 SEPTEMBER 2015

In zijn standpunt neemt hoofdredacteur Luk Vanmaercke radicaal en vrij ongenueanceerd stelling in het debat over de vluchtelingen. In een opiniestuk is dat zijn goed recht. Hij verwijst naar het grote aantal vluchtelingen dat met een groot hart opvang kreeg in Nederland. Ook de bouw door de Duitse bezetter van de beruchte 'dodendraad' tussen België en Nederland wordt vermeld. Daarbij wordt gesuggereerd dat die afscheiding zou moeten dienen om de vluchtelingen tegen te houden, zoals nu gebeurt in Hongarije.

Hierbij toch enkele nuances. Er zijn inderdaad zeker een miljoen Belgen in de beginmaanden van de Eerste Wereldoorlog naar Nederland gevlucht. Negentig procent of meer van hen keerde vóór het einde van 1914 reeds terug naar huis. Na de oorlog stuurde de Nederlandse regering voor de opvang van de vluchtelingen een factuur naar de Belgische regering van maar liefst 53 miljoen gulden. België

protesteerde wel, maar deed tot in 1937 afbetalingen voor deze rekening. De 'dodendraad', die in de loop van het voorjaar van 1915 werd aangelegd, diende niet om die vluchtelingenstroom tegen te houden.

Wanneer men in het vuur van een betoog historische argumenten gaat gebruiken, moet men dus voorzichtig zijn. De geschiedenis herhaalt zich misschien wel, maar niet alle feiten zijn zo maar inwisselbaar.

Walter DE SWAEF, Aalst

Vluchtelingen (2)

KERK & leven, 9 SEPTEMBER 2015

Zijn wij, Belgen, vergeten hoe Frankrijk ons onvoorwaardelijk opving in beide wereldoorlogen? Hoe de vele Hongaren in 1956, bij de inval van het Sovjetleger in hun land, welkom waren hier in België? Vervolgens de Tsjechen, bij de bloedige onderdrukking van de Praagse Lente in 1968? Zou ons sterk toegenomen materialisme ook ons collectief geheugen aantasten? Ikke, ikke, de rest kan stikken?

Nu zien we, nog op beperkte schaal, de eerste tekenen van begrip. De opdracht is echter nog lang en moeilijk: inburgering, onderwijs of vorming, huisvesting en tewerkstelling. Zoals bij alle grote conflicten, mag men ervan uitgaan dat de meeste politieke vluchtelingen naar hun heimat terug zullen willen.

Veruit de grootste last wordt gedragen door Turkije, Jordanië en Libanon. En zelfs de getroffen landen Irak en Egypte nemen nu al meer Syriërs op dan West-Europa. Komt er in Europa een billijke spreiding van de vluchtelingen, dan is de lokale last niet te vergelijken met de toestand in de genoemde buurlanden. Wel is het tergend dat noch Arabische landen, noch Israël vluchtelingen opnemen. Laten we echter eerst voor eigen deur vegen.

Op tientallen plaatsen in Europa gebeuren caritatieve acties. Het onthaal van vreemdelingen is een grotere test voor het christelijke karakter van West-Europa dan het aantal zondagse kerkgangers. Laten we ons de vraag stellen: „Wie is

mijn naaste?” Lees de wondermooie parabel van de Barmhartige Samaritaan. Of de profetische tekst uit de Openbaring 7, 9-16: „Daarna zag ik een grote menigte, die niemand tellen kon, uit alle rassen en stammen en volken en talen. Zij zijn het die gekomen zijn uit de grote verdrukking, hun klederen blank gewassen in het Bloed van het Lam. Ze zullen geen honger meer hebben, noch dorst. De zon noch de hitte zullen hen treffen.”

Jan DELRUE, Leuven

Vluchtelingen (3)

KERK & leven, 9 SEPTEMBER 2015

De wansmakelijke beelden die de bus halen, blijven zwaar op de maag liggen. Als een kind dood aanspoelt aan een strand is de maat meer dan vol!

Wanneer Hongarije én bepaalde Belgische, lokale politici met hun zelfverklaarde gelijk alweer in de kijker lopen, wordt ook de echte kijker – Jan met de pet – rood van schaamte. Ik stel me dan de vraag: waarom? Ik blijf me ook afkeren van het

feit dat cijfers (maximum 250 dossiers per dag) boven de mens worden geplaatst.

Migratie betekent stroming... Zal het rijke Europa zich realiseren dat een rivier opdroogt als de bron niet meer welt? De stroom is op gang gekomen en zal niet stoppen. Kunnen we die collectieve bedding vormen om de monding edelmoedig en menswaardig toe te laten?

Joost ROTTY, Lennik

Advertentie

*Promo's
vergelijken?*

Hoeft niet.

Onze prijzen zijn al aangepast.

colruyt
laagste prijzen